

'Op deze manier vind ik het leuk'

Hij woont in een appartement in Rotterdam. Toch houdt hij schapen. Zijn veertig Ouessants lopen in vier boomgaarden in Midden-Delfland. "Op deze manier kan ik toch doen wat ik leuk vind", zegt André van den Broek.

TEKST: MARJOLEIN VAN WOERKOM, FOTO'S: HENK RISWICK

De Ouessants hoeven de donkerblauwe Seat Ibiza van André van den Broek maar te zien of ze komen al aan drentelen. Wit, bruin, zwart, maar vooral klein. "Ik hoef geen grote schapen", zegt de schapenhouder. "Klein zijn ze makkelijker te hanteren."

Een kleine dertig Ouessants lopen tussen jonge perenbomen in een boomgaard. "Samen met de natuurvereniging onderhoud ik boomgaarden. Zij doen de sloten en de bomen. Ik houd met de schapen het gras kort. De boomgaarden zijn voor iedereen toegankelijk."

In 2002 kreeg hij zijn eerste boomgaard. "Die was volgegroeid met distels en ander onkruid." Hij begon met twee Texelaars, maar dat was geen succes. "Ze waren groot en log en ik vond ze niet bijzonder." Hij zocht verder en kwam uit bij de Ouessant. Hij kocht er vier. "Het zijn grappige schapen. Ze zijn aanhankelijk, hanteerbaar, bijna nooit ziek, kunnen het hele jaar door buiten blijven en ik hoef er niet bij te zijn als ze aflammeren. Dat is handig, want ik heb een fulltime baan."

TELEFOONNUMMER OP BORDJE

Op een bordje aan het hek staat zijn telefoonnummer. "Mensen kunnen me bellen als er iets is. De boomgaarden liggen voornamelijk in woonwijken. Er is dus veel toeloop. Ik heb een schappelijke baas: als er iets met de schapen is, mag ik weg."

Na tien jaar heeft André nu veertig schapen en vier boomgaarden. Twee nieuwe boomgaarden liggen in

het verschiep. Een stal heeft hij niet. "Daarom was het zo belangrijk een ras te hebben dat het hele jaar door buiten kan lopen. Stallen zijn schaars en boeren hebben liever geen dieren van een ander." Eens per dag rijdt hij langs zijn schapen om ze te

ANDRÉ VAN DEN BROEK (28)

WOONPLAATS: ROTTERDAM

BEROEP: WERKT BIJ BOUWMARKT PRAXIS

SCHAPENHOBBY: 40 OUESSANTS

reportage

André van den Broek gaat naar zijn Ouessants die boomgaarden onderhouden.

checken en eventueel bij te voeren. “Ze hebben weinig voer nodig. In de winter geef ik wel extra hooi en kuilgras.” Dat kuilgras is een experiment. “Ik voerde eerst bietenpulp, maar dat was een heel gesjouw met emmers water. Dat spul moet je namelijk

laten weken. Een boer bracht me op het idee van kuilgras. Er zitten veel voedingsstoffen in en ze doen het er goed op.”

Water is een lastiger verhaal. “Er is geen drinkwater bij de boomgaarden en water meenemen vanuit

>>

‘Mijn schapen wegen niks. Ik til ze zo de trailer in’

André van den Broek geeft zijn schapen kuilgras. Dat doet hij dit jaar voor het eerst. Eerder gaf hij ze hooi en bietenpulp.

Het voordeel van Ouessants is dat je ze makkelijk de trailer in kunt sjouwen.

Mooie witte fokram. Van den Broek fokt zijn eigen rammen.

mijn appartement is geen optie. Ik haal het uit de sloot en zet dat in emmers in het land.”
Vooralsnog heeft hij geen zieke schapen gehad. “Ik loop natuurlijk wel een risico, omdat mijn schapen in woonwijken staan. Honden kunnen dragers zijn van een aandoening of mijn schapen kunnen iets overbrengen. Als het nodig is, kan ik mijn dieren buiten bereik van honden en mensen zetten.”
Ontwormen doet hij elke drie maanden preventief. “Ik weet dat resistentie een issue is. Daarom gebruik ik elke keer een ander middel, dan weer iets vloeibaars, dan weer pillen. Op deze manier gaat het al jaren goed.”

CONTACT MET WOONWIJK

Van den Broek weidt zijn schapen vaak om. “Ik wissel veel tussen mijn landjes. Regelmatig laat ik een landje een maand leeg.” Voor het vervoer heeft hij

een trailer waarin acht Ouessants passen. “Ze wegen niks, zo’n 25 kilo. Ik til ze makkelijk naar binnen.” Door zijn schapen maakt hij veel contact, de mensen in de woonwijken kennen hem. Daarnaast onderneemt hij veel samen met de natuurvereniging. “Zo scheer ik op de open dag van de natuurvereniging de schapen en ik demonstreer het bekappen. Het is leuk dat aan kinderen te laten zien.”
Het scheren heeft hij geleerd op een schapenstage tijdens zijn opleiding Diervoorzorg op de land- en tuinbouwschool. Praktijkervaring deed hij op bij boeren en op de plaatselijke kinderboerderij. Een appartement midden in de stad en een baan bij een bouwmarkt lijken in dat opzicht wat vreemd. “Het is moeilijk om een baan als diervoorzorg te krijgen. Door er mijn hobby van te maken, ben ik er ook elke dag mee bezig. Op die manier kan ik toch doen wat ik leuk vind.” <<